

ALBIONUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe un an 7.6, 6 luni 5.6, 3 luni 3.1, 1.5, 75 cr.
Pentru marele poșt pe an 8.6, 6 luni 6.6, 3 luni 3.6
Pentru străinătate pe an 12.6, 6 luni 6.6, 3 luni 3.6

Administrația abonamentelor și inserțiilor a se adresa la:

Administrația Organului al cărui redactor este Sibiu, strada Măgurilor 47.

Correspondențele să se adreseze la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măgurilor Nr. 37.

Epistolele adresate se referă: — Articuliile epistolelor să se însoțească.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 1 cr. — de două ori 1.50 — de trei ori 1.50. Redol cu litere germane — și litere de 20 — pentru 4e care publicare.

Cu 1. Octombrie v. se în- cepe publicarea nouă a „Telegraful Român.” Con- dițiile în fruntea foaiei.

Sibiu 21 Septembrie.

Congresul bisericesc gr. or. român sau întrunirea reprezentanței metropolei gr. or. române din Transilvania și Ungaria este înaintea ogilor. Cercularul Excel. Sale Arhiepiscopului și Metropoliului nostru numai lasă nici o îndoială în privința acestuia.

Care vor fi agendele acestui congres, anuntit nu putem săi, însă cum că congresul va avea agende nu încapă nici o îndoială. Înainte de toate congresul, astăzi mai mult ca ori și când altădată, va avea să se îngrijască de afaceri, cari sînt indicate în §. 154 punct 1 al Statutului organic.

Nu ulevăm într'adins aia una din destiniile, cari lovesc în acest punct, pentru că nu vom să anticipăm cu părerile noastre. Atingem cu toate acestea noastră aceasta pentru că, a atrage atențiunea publicului asupra unui lucru, care nu trebuie perdit din vedere atât în interesul bisericii noastre, cât și pentru susținerea armoniei între biserică și stat.

Ceea ce privește al doilea punct al citatului § din Statutul organic: „regularea și conducerea treburilor bisericesti etc. pentru întreaga metropole” sau făcut unele începuturi și în congresele precedente. În privința acestuia însă trebuie să fim până la care care margini cu indulgență. Sîntem ce a drept în anul al unsprezecelea al vieții noastre constituționale bisericesci, dar cu toate acestea trebuie să recunoaștem, că „Roma” nu se poate face într'o zi și, față cu materialul cel vast al isvoarelor pentru regulare și organizare, dispunem încă de păteri prea puține pentru să-i domineze și să-i epistoate după cum se cuvine.

De aci încolo ecușu nu va mai avea loc și de aceea congresul fitorilor

va trebui să se cugte, cum se întem-
păci, să se delatărăm chiar și ne-
răsunși.

Sfârșitul de care dispunem astăzi, nu ne dăruim, a nu ne ostindă mare de-
partie asupra congresului; ne oprim
însă aici în speranță, că după ce am
dat acest signal, în numeri viitori
vom pute să ne întorcăm la o temă,
care nu ne poate preocupa din destul.

Revista politică.

Sibiu, în 21 Septembrie.

Intermezul din dia Ungariei, care
pe scurt îl numim: „Várady-Kohoczy”
a trecut din dia în presă. Opsițiua
se filosofice și de acesta mare de-
dovodi, căt este de nesătosă viața
publică la noi. Cugeta omul, că Várady
va pune capăt afacerii cu renunțarea
la mandat și părăsind capitala un-
gară, Várady scrie mai din urmă,
Várady n'are de gând a face nici una
nici alta și așa ca deputații după
constituția definitivă va mai oferi
scene ca cea delat. 29 Septembrie 18.,
despre care am amintit numai în pu-
ține cuvinte.

Pe când în jumătatea noastră a
monarhiei s'a început, după cum țice
„P. N.” curățirea aerului prin erup-
țiunea atinsă, în cealaltă jumetate
este în formație partida a „Jónalá”
german. „Kön. Ztg.” compunđu-se cu
informațiunea aceasta, ajunge în re-
sultat: inușe personală a dnor stata
(Austria și Ungaria) de mână a
doua?). Foaia prusiană de lângă Re-
zult rolul procese. Fără de a sei de
unde vine inspirațiunea este un semn
al timpului, când presa cea mai însem-
nată germană se ocupă astfel de afac-
erile monarhiei noastre.

Camerle română se vor întruni în
la București în 15 Noembrie.

Serbia a trecut într'o crîșă
ministerială mai lungă. „D. Ztg.” află,
că terminarea crisei a nezultăm.

*) Conf. „Naționalismul și unitatea imp.
austro-ungar” în Nr. 110 T. R. 4

cercurile liberale s'erbesci. Lucru foarte
fines, fiindcă scria s'a terminat cu re-
măneră acelor membri în cabinet, cari
au intrat după căderea lui Ristic.

Scrirea, că Milan are să devină
regu, se împotșeză.

Leeții respinse.

În anul din 26 Septembrie n. a. c.
al foșiei postane „Pester Lloyd,” se
batjocorește într'un limbaj pe căt se
poate de neconvinciuș, tinerimea
scolară română din Sibiu. Această bat-
jocură se repetese într'un ton și mai
neconvinciuș în anul din 27 al jurna-
lului și suferă maghiar dar cu baine
nemțose din loc și se mărește în anul
din 28 al conșcutului diaru clujan
„Magyar Polgar.”

Continuând pe calea începută, e
posibil, că presa maghiară întreagă va
lua noște pe întrecute despre acasă
vete, ei binevenit. Ea va înregis-
tra cu plăcere informațiunile repro-
duce în citatele foi, și va mai adău-
ca o deosebită plăcere cătu un opit
de batjocură, și dacă este bine dispus
chiar și de amenințari. Reflecțând
căt asupra acestei proceduri a țicei
prese, și cu deosebă a atinselor foi,
de bună samă va fi cu neputință să
nu observăm, că aceea urmărește un
scop mai vechiu. Urmărire acestui
scop se pare o urmare a noșunii, de
a se pune în aplicare planul început
de cu primăvară în Brașov.

Presa maghiară deolaltă cu bat-
jocirea întreprinderilor naționale ro-
mâne ale bătărilor, a început a bat-
jocori și batjocorește încă și acum
modestele și nevinovate întreprinderi
ale tinerimii române.

Pe când tracta cu ironie și dispreț
hotările conferenței naționale române
din Maiu, pe atunci începuse a ridica
cu mult răutate învinuiri asupra
unui tiner gimnast din Brașov.
Pe când era hotărât oara deschierii
atinselor conferențe, pe atunci fi citat
unul dintre tinerii români dela ace-

demia de drept din loc la direcțiunea
aceluia, pentru ași da sama despre
subscrierea în o telegramă de felicită-
re, adresată la București, cu ocazi-
unșua ridicării României la regat și
a pricepului la regu.

Cu un cuvînt se vede, că dia
presa, pe când nimesce a prețuta
lumea pe bărbăți români de dincoaci
ca pe unii, cari lucră în contra în-
tereselor statului, și ca pe unii ce re-
servăte în Israel, pe atunci de alta
partie voiesce, a presenta și pe tineri-
mă română ca pe una, care nimesce
la scopuri neierfate, și astfel, ca pe
una carea este nevrednică de bunștă-
țea, de cari se bucură alți junimi.

Așa dar cine nu vede, că prin
astfel de nimesu se vedese dorul
slăbirei noastre în toate păturile; cine
nu vede în învinuirile ridicate contra
unșua din radele cele mai binefăc-
toare ale noastre? cine nu vede, că
prin lecțiile și amenințările îndreptate
contra tinerimii scolare române din
loc, nu se îndeamnă la o persecuțiune
a aceluia din partea refuzărilor străine?
Așa dar cine nu vede, că lecțiile date
săi n'are-cum, că lecțiile date nu s'ar
refira oare-cu și asupra bătărilor
despre cari se presupune, că svătesce.
Toate aceste cred că — sînt mo-
mente, cari merita a fi tractate cu mai
mult seriozitate decum se tractează
întru adăv.

Cumcă tinerimă nu este vrednică
de învinuirile ridicate în contra
ei o dovodește întâmplarea cu studentul
de mai sus, întemplare, care scormonesc
întreaga presă maghiară, și carea în
urmă s'a dovodește o adevărată scorm-
nură răstătoare. Dar o dovodește
chiar și împăjurarea din destiune
cu tinerii „maghiari” din Sibiu.

E adevărat, că acești tineri au dorit
să în parte în mod reprezentativ la con-
gresul conștrăilor lor întrunți la Pitești,
și aceasta chiar și numai din cauza cur-
tenției, de a satisface învătării aceluia,
dar cu deosebire din privința culturală
și științifică.

Pe când însă, se admite această
dorință pe atunci de alta parte tra-

FOIȚA.

„Pe pământul nouelor puteri mari.”

(Schilje de călătorie de Z. Vlasov.)

Poporul român și mai ales Ro-
mânia în timpul secolu a atrasa, mai
în special în anul din urmă, atențiunea
străinilor asupra sa într'un mod de-
osebit. Turiați numtoși călătoreșc prin
regatul român pentru a studia țeara
și poporul, ce locuiesc într'ănsa. Ori
care ei și simțimintele și vederile
acestor turiați, asupra unui lucru sînt
de acord, că adesea în Brașov a
fient în deceniile ultime un
progres surprinzător. Ca croniciari ai
șilei am înregistrat în mod consecutiv
peșterile ce s'au ivit în publicitate as-
upra Românilor. În cele următoare vom
da publicului o schiță de călătorie din
peșana unui turist Maghiar, care călă-
toriază în România și a comunicat în-
presimile voaisugului său în „M. Polgar.”
Cetitorului, care cunoașce bine regatul
vecin, va judeca, dacă autorul maghiar

și a ținut promisiunea, de a descrie
relațiunile din statul vecin — cu obiecti-
vitate. Premifind aceste știri la-
săm să urmeze sumariul experiențelor
și impresiunilor de călătorie publicat
în „Magy. Polgar”:

Între statele, cu care presa străină
se ocupă în zilele noastre așa des, nu
este nici unul ca țeara lui Caraș și I,
care la Transilvănie țice de un păm-
tânt de aur. Ai cred, că poporul a
ceteră teritoriu îl poșt cunoașce nu
mai la bărb, dar cine are asemenea pă-
reră se înșală foarte.

Așa și se întâmplă și celui ce vo-
iesc să cunoașce din descrierile de
păm. așu.

Descrierile căte există despre
Țeara românească (România) din Ro-
mânia nici când nu și nimesce par-
taief, decât cu numele de țară, care
nu o nici civilizată, nici barbară, se
referese sau la timpul lui Căsa și I,
care la Transilvănie țice de un păm-
tânt de aur, sau lauda oarea regenerato-
rului de sji, călând nu arareori în
esagerările cele mai mari.

Mă voui aili a enara impresiunile,
ce le-am esperiat aici privindu-le prin
prisma obiectivității și a descrie cele
vădute ca un călător imparțial.

Înainte de a începe rog pe afa-
bilită ceterilor să mă înșosească într'o
escuzanță.

Între escuzările noastre e „Ver-
sailles.” Vă asigur, că nu voiesc să ab-
uzc cu rabdarea dv. nu doresc să vă con-
duc în „Versailles!” tranionac lui Lu-
dovic XIV. nu vă conduc în Babilion
modern al seacului XVII, pe care Vol-
taire îl nimesce laudă fără fund al
evangelizării. Sînt mulțimăt deca
mă veți urma până la Brașov unde
veți pute aili „Versailles!” „renu-
mi” sau dacă veți „faimos”, în care
profanului Maghiar foarte rar i suc-
cede să între. Numai cu înșelaciunea
și prin o protecțiune distinsă netem-
nata mea persoacă pot să străbată
în acest Stammkreuz al corțurilor să-
seși, pentru a observa cum voi pute
grăvesc toate cu colorile cele mai po-
morte de aici până ce avea să scosească
treul ce mergea spre România.

Început nu șciam, oare mă a-
flu în casa unui micados sau a unui

faraon. Saloane, mobilă, oameni: toate
inducau ceva oriental și totuși umele
e „Versailles.”

Era togma pe la amești. Astep-
tăm meren să ved pe demagogii re-
numiți ai poporului sășese venind la
„Pesterpresst” și se mă defășeză la u-
nele expectațiilor, cum sînt acolo ce
le cetim atât de des în „Siebenb. d.
Tagblatt” și în presa germană ce-
ternă.

Aici se fabrică acești articoli min-
ciunșoi; aici judecă apostoli unui Gross-
deutschland în companie cu Korodi
și Zagó, cari sau desbrăcat de maghia-
rism, asupra binelui și durerilor na-
ționale. Așa răgubose acești ca-
menși de treabă țeară și naținea, care
a dat strămoșilor lor imigrări din ter-
muri sterpi ai Flandrii pământul Ca-
naanului, pe care și dășmii îl numesc
„Land voll Gold und Rebensaft.” „Mi
elocția sângele, când trebuia să as-
cut până în capet expectațiunile
acestor domni încredunșprii. Fără ca
să pot recomanda acestei comani la-
mentătoare cuvintele lui Martin Opitz:
„Siedt Luft, Erde und Wasser sind mir

bne se constată, că nici unul n'a voit realizarea ei pe contul neglijării datorințelor sale, și totuși împlinirea ei y interzică prin neadrecită denegare a paspoartelor din partea oficiului politic din loc. În astfel de împrejurări deci, o mirare cum în astfel de jurnale de amănunț și dan lecții atât de aspre tinerimii scolare române din loc pentru că acesta a fost scutură în drepturile sale, denegându-se extra-darea paspoartelor. Mirarea este mai mare față de correspondentul dela „H. Z.", care se bine, că tinerii, de cari dice, că ar trebui să capete virgaze și să și caute de lucru, și să împlinesc cu amănunț și mai bine datorințele lor, decât cei de simțimentale Dale. Ceasa dacă va cere treburina se va proba.

Telegrame, care a dat anulă la lecțiile deosebite, ar fi fost numai o urmare firească a procedurii celei nelegale a oficiului anințit, care denegase posibilitatea, de a ne înfăția în persoana la Pitești. Se înțelege de sine, că neșce cameri bine crescuți — fie chiar și „tineri scolare", dacă nu se pot înfăția în persoana sau în mod respectabil și la un bănuț, care sînt chemați și la care sînt simte lipsa lor, buna cuvîntă aduce cu sine, că cel puțin să arste motivele împedcătoare și se ureze succese celor adunați. O telegramă de atare cuprins a trimis și din Sibiu la Pitești. Observ însă, că învinuții scolare, deși erau în drept de a o face aceasta, totuși scind cum sînt ei din punct de vedere al tinerimii române, care sînt superiori lor, n'au îndrăznit a trimite nici o telegramă.

Telegrame din conștină a fost adresată din partea tinerimii române din Sibiu, nu însă din partea „tinerimii scolare române" din Sibiu.

Diarole maghiare îmbrăcate atît în haine nețeseci, cît și în gurese, și în tinuta și în Sibiu este și în tinuta tinerimii române, care a ceit din bancă, și y descobire în timp de vacanță este încă o tinerime de nascere din Sibiu, dar' ce aparține la universități străine, și aceste tinerimi poate împreună cu fost trimițătorii atinței telegrame, dar' nu scolare, și și deosebi „iuristi" români din Sibiu, dintre cari cei mai mulți au scit desigur trimițătorii telegrame din Pitești, numai după ce au fost în loc. Stînd lucrul astfel, în numele „Șuljungenor" învinuți cu ne-dreptul, resping lecțiile cele nemeritate și rog pe comentele diare, ca pe viitor să se se informeze mai bine de-epre aceea ce arată în fața publicității, și nu lase să străbată prin sac așa de des ghina rătăcirii, și se nu se

jocose cu cuvintele „Carol" și „Mazera" și altele ca y nosece bobii de dașca!

Sibiu, 20 Brumăr, 1881.

Un „Șuljungenor"

Congresul literar dela Viena.

Serbarata dată de „Wiener Allgemeine Zeitung" în ocuarea membrii celor două Congrese literare din Viena, după Telegr. din Bucuresci.

Înainte de plecarea membrilor Congresului literar din Viena, proprietarul lui „Wiener Allgemeine Zeitung" a dat un banquet, la care a asistat no-abilitățile numitorilor congrese. Printre invitați cu plăcere menționăm numele conștințanului nostru, George Diavara, reprezentantul oficial al României în congresul literar internațional din 1881. Redacțiunea se afla în gîrul sefului său, pentru a face onorurile primirii numărului soldați ai penei. Banchetul s'a dat în localul Sacher, foarte proprietat a comitetului Estherlysz. La 5 care p. în toți invitații sosiți, afară de cei, cari fără împedcării de împrumuturi, de a lna parte la banchet. Masa a fost splendid servită. Primul, care a luat cuvîntul, a fost Redactorul-șef al diarului „Wiener Allgemeine Zeitung", și d. Dr. Teodor Hertzka.

„Ca soldat sup drapelulei lui Gutenberg, salut în voi pe statul maior al acelei armate, în rândurile căreia am onocara de lupta."

Oratorii străini apoi, ce nu pedrept, visitatori străini se au un moment de ospitalitate Vieni.

Al doilea vorbi, în franțoeze, d. Ferdinand Gross, redactor al diarului „Wiener Allgemeine Zeitung". Al treilea discurs, în italianese, în rostit de Dr. I. Guttman, tot redactor al suntilui diar.

Acum veni rîndul lui Adolphe Belloc, romanțist scolar francez. El spune, că Vieniți împing modestia prea departe. În adevăr, ei pretind că nu dispun de limbe străine, și totuși ei se ceprimă perfect în toate idiomelle moderne; ei lasă a se crede, că în bun gust și ospitalitate, sînt inferiori Parisienilor, și când ocașunea se prezenta, dovedesc, că sînt egali acestora. Întră nimic Viena nu stă în urma Parisului și pentru a stabili și mai bine egalitatea, nu mai rămîne nimic de făcut, decât a prelungi Boulevardul Italianilor (din Paris) până la Ringstrasse a Vieni.

Acest discurs fu furțunos aplaudat.

În urmă lui cuvîntul, tot redactor al lui „Wiener Allgemeine Zeitung", d. Meyer, care vorbi în englezese. Apoi, d. Nordan din Paris, rî-

dicînd un toast în sănătatea primului Vieni. Veni în urmă rîndul lui Oppert, celebrul Atriolog, care laudă ospitalitatea bêtărinei Vieni, bînd în prosperitatea ei și împlinirea menirei, ce are, de a civiliza Orientul.

Acum veni și rîndul lui de Nevada, primarul Vieni. El mulțămi pentru toate laudelle și felicitațiile aduse Vieni și locuitorilor ei. Vorbi și un scriitor liric, d. Alfred Friedmann, care ridică un toast înră prosperarea diarului „Wiener Allgemeine Zeitung", care dice oratoral, că și soarele respîndesc lumina în Austria și ferile vene, dar încă, mai mult de cît soarele, apare de trei ori pe zi, dimineața, la amuși și sara.

D. Marchesi, reprezentantul în Congres al Ministerului italian, de Instrucțiune, compuse ad-hoc și câteva rînduri în latinesce. Rîndul de a vorbi veni lui Louis Ulbach, renumitul romanțist și diarist francez. El a ridicat un toast pentru presa vienză: vorbit și în numele lui Nordmann, care are absent.

Julius Lermira, care selupta cu o răgușală încapătinată, și exprimă în mijlocul veseliei și risului general, nemulțămirea sa, au rugăsit, dice oratoral, numai și numai din cauza Vienesilor; cu atătea ocașuni de a mulțămi și felicita, nu poți să păstrezi organul vocal.

Acum veni din nou rîndul unui membru al redacțiunii, care rosti un discurs, pentru salutarea membrilor suedo-novergiani ai Congresului, în limba novergiană. După aceasta vorbiri pe rînd, un alt membru al redacțiunii, d. Glinkiewicz în limba polonă, d. Campbell Clarke, dela „Daily Telegraph", d. Rationbene, apoi d. Victor Carlos (Gagern, redactor la „Wiener Allgemeine Zeitung" în limba spaniolă și profesorul Lazarus din Berlin.

Pe cînd acest din urmă vorbia încă, se aduse în sala diarului, edițiunea de seară, și astfel discursurile fură un moment întrerupte, atențiunea fiind atrasă de diar. Peste câteva minute, D. Ulbach vorbi pentru a doua oară amintind, pe Turgeniev, Jokai și alți scrieri absenți. Don Ioan Fatenarță apăsător pe cei prezenți, în toată limbile, și dădu cure bucuriei sale, că printre Mezzopantzi diarului „Wiener Allgemeine Zeitung" a găsit și un Spaniol. El bîu pentru înfrîntirea raselor germană și romană.

În urma acestor discursuri debitate în toate limbele, fu rostit și unul în limba românească de d. Rudolf Scherer, redactor al diarului „W. A. Z." Nu putem rezista plăcerii, de-a d-

lectorilor noștri acest discurs, textual și în toată întinderea sa. Eată discursul:

„Am auzit odată un cuvînt frumos despre Români. Cuvîntul dicea: „Căt de deasă ar fi întinerirea, care s'ar găsi un Român, el tot va fi sara pară, de unde y va răsări lumina". O națiune, a cărei luciditate a devenit proverbială, și care aspiră la un viitor strălucit. Existenta sa y a justificat această opinie. Dar sîntem datori a constata, că în succesele Românilor, literatura și presa romană au avut o mare parte. În cursul decimilor de ani presa romană urma cu un zel și cu o înlocare incomparabilă a redacțiunii naționale la conșcința existenței sale. Ea mîngie poporul la epocile de nefericire și reamintindu-i virtuțile militare și civice ale strămoșilor săi din antichitate, îl fac să le iubască și să le adopte și ei. Și astăzi după succesele obținute, presa romană nu se reapașese pe lașii latinii, și înțelegerea și îndemna națiunea să a înfățișă izbăviri făcute, prin dezvoltarea științelor civile, prin cultivarea științelor și artelor frumoase. Presa întregă a Europei recunoscut meritele mari a soareii sale din Românie, a fericit, de a și exprima la toate ocașunile simpatiele ei. Sîm fi dar permis și mie a ridică pînălul pentru apreciată presă romană și în sănătatea onorabilității ei reprezentant dui Diavara, se trăiască!" (Vii aplause).

Frumos discurs, dice „Telegr.", bine simțit și exprimă frumoase speranțe pentru noi, Mulțămim diar Scherer, și i mulțămim din aduneli salutului nostru.

D. Scherer a dat ocașuna limbii române, fiind că mică și uitată pînă acum în limba latină, și ea y se ocult prin limbile culate, și mai cu seamă în fața floarei scriitorilor lumii.

După ce se sfîrșiră aplausele, care urmăriră discursului diar Scherer, răsună de Diavara prin căte-cu vine cîntădoarea de mulțămire și în fine mai vorbi și veteranul presei germane d. Hermann Kletke.

„Massa terminîndu-se, invitații se împăcîră prin grîdînă în grupuri, discutînd, rîdînd și admirînd frumosea și limba latină, și ea y se ocult prin limbile culate, și mai cu seamă în fața floarei scriitorilor lumii. Francezii, cu o abilitate extraordinară. Entusiasmul era general: toți acompania muzica. În fine toți se întoarseră pela locușele lor în cele mai bune dispozițiuni, și dîndu-cu ei și suveniruri, cari vor rămîni nestere.

Varietăți.

* Dia onomastică a Maj. Sate Imperatorului și Regelui Francez Louis J se serbează astăzi la 9 care a. m. cu serviri din celelalte în biserică noastră gr. div. octe.

* (Principele de coroană Rudolf), după cum ne spun mai multe foz ardelene va veni în Noemvrie la la Hodac la vînoțoarea de urși.

(Bancnotele celei nouă de 5 fl. sînt pînă acum rarități în părțile noastre. Semnele aceste de bani sînt, după cum am mai dî, tipărite cu text german și maghiar pe amîndouă laturile și seamănă în privința acestora cu bancnotele de 10 fl. Se descobesc însă prin mîrșine și pe aceste unele de altele. Cele de 10 fl. sînt mai mici; cele de 5 fl. sînt mai mari; cele de 10 fl. sînt vinete și cele de 5 fl. sînt verzi.

* (Transferat) Locotenentul superior-aditor Ioan Mihalăciuan este transferat dela tribunalul garnizoanei Comor la regin. de infant Ludovic II regelo Bavariei Nr. 5.

Ștercatul trenului sînt un eoon via în valesa munților, unde se afla oficiul reg. de vamă dela Timiș sînt într'un loc romanțic.

Timiș! o minută! străluc cu ton aspru conductorul și cerul de foc pleacă apoi earăși pe drumul cu sute de cotituri și deloros. Ținutul începînd dela Săcele a fost frumos, aici însă și mai cu seamă aproape de Buccoci o intrădevă surprinzător. Încă una jumătate de oră și în țara noastră se află bariere gîrgănoșe a statului vecin, cu militarul dorobăz fără în-espăritate stînd dinaintea casei de pacă și rogie-galbînă-albastră, cu o cașcă de piele de miel în cap și în August. Încă două minute și sîntem la stațiunea granți. Ne aflăm în peronul situat pe cel mai înalt punct al patriei noastre.

Predeal! 45 minute!

— În partea dincoace a casei spațioase și frumos zidite se afla oficiul reg. ung. ai oficiului vamal, șeful stațiunii etc. În partea dincolo cu același întogimiri oficiurile reg. române.

în diem Lande zuwider" sau cel puțin se le pun la înimă reînlocuarea în țării lor stă în Sibiu este și în tinuta tinerimii române, care a ceit din bancă, și y descobire în timp de vacanță este încă o tinerime de nascere din Sibiu, dar' ce aparține la universități străine, și aceste tinerimi poate împreună cu fost trimițătorii atinței telegrame, dar' nu scolare, și și deosebi „iuristi" români din Sibiu, dintre cari cei mai mulți au scit desigur trimițătorii telegrame din Pitești, numai după ce au fost în loc. Stînd lucrul astfel, în numele „Șuljungenor" învinuți cu ne-dreptul, resping lecțiile cele nemeritate și rog pe comentele diare, ca pe viitor să se se informeze mai bine de-epre aceea ce arată în fața publicității, și nu lase să străbată prin sac așa de des ghina rătăcirii, și se nu se

Drumul dela Brașov cătră Predeal ține doue ore. Dacă nu am trăi în epoca realismului mai că n'am crede, că această lucrare uriasă într'adevăr e făcută de mîna omenească. Nu v'ajută numai cu graba alt țînt mai plăcut și cutez a afirma, că e fără păcheie în patria noastră și poate că în toată Europa puține locuri vor putea emula în frumșetea naturii cu această lină, cu acest țînt.

Brazi sculari și stejari bătuți de furții încungurii acești numai puternici, a săror înălțămîni, în streabate deosebi căpăturoasa sau cel mult căte un carban extezător, care privesc cu ochi pîșnoși la trenul, cel repeșce pînea, cum fugez gîrșind preste ste și sute de poduri și cataracte.

